

non præscribendum; tempestivè etiam quodlibet expediendum: Coh. III, 1. seqq.

(7) *Sicut brutorum alia sunt alimenta autumnalia, alia hyberna; ita hominum quoque alimenta secundum anni tempora ac menses variant mirè.*

USUS E VERSU XVI.

(1) *Quicquid cibi potu're manu tua immittis ori, cogita, manum Dei hoc tibi porrigit; adeoque sobrie & cum gratiarum actione utere.* v. preces mensal.

(2) *Ad exemplum Patris cœlestis aperienda etiam manus nostra erga egenos:* Matth. V, 45.

(3) *Ad satietatem necessariam, non ad ingluviem edendum ac bibendum.*

(4) *Deliciandum semper in Deo suppeditante.*

(5) *Appetitui satisfit nostro, quando Dei adest benedictio, & apud nos cor fidele; sicut in manna hoc deprehendebatur.* Num. XI, 8. Exod. XVI, 31. Sap. XVI, 20. Hagg. I, 6. seqq.

USUS E VERSU XVII.

(1) *De Justitia Dei, qua nunquam degenerat in prosopolepsiam, crudelitatem aut tyrannidem, in L. de Deo.*

(2) *De Dei benignitate ibid.*

(3) *Vix atque Opera Dei sunt innumerā: in iis tamē omnibus ac singulis luculentia justitiae ac benignitatis extant vestigia.*

USUS E VERSU XVIII.

(1) *Propinquus est Deus creaturis suis universis per effientiam:* Jerem. 23, 24. Actor. XVII, 28. Psalm. CXXXIX, 1. seqq.

(2) *Alia tamen propinquitas gratioſa, ad audiendum & opitulandum promta.* Psalm. XXXVII, 24.

PSALMI CXLVI. DISPOSITIO.

Opera DEI magnifica. Fidas non principi, sed DEO.

Est hic L. ardens ad laudem Dei excitatione (1) *laudate Deum:* (2) *lauda, ô anima mea:* v. 1. (3) *laudabo per vitam meam:* (4) *psallam, quo adusque ero:* v. 2.

II. Fiduciæ veræ inculcatio: ubi (1) dehortatio à fiducia in principibus filiisque hominum; ratio: (a) *nulla ipsis adest salus:* vers. 3. (b) *moriente homine expirant simul omnia ipsius cogitata* vers. 4. (2) adhortatio ad fidu-

(3) *De Invocatione congrua v. præc. II.*

(4) *Hypocrita nec invocant, nec virtuti student in veritate, verū in speciem. Veritas autem hæc excludit superstitionem, errores religionis, impatentiam, fastum, impenitentiam, implacabilitatem, &c.*

USUS E VERSU XIX.

(1) *Si vis, ut Deus faciat voluntatem tuam, fac in quoque voluntatem Dei.*

(2) *Oboe temperat Deus quandoque voluntati hominis:* Jos. X, 14. Matth. XVIII, 19. Marc. XI, 24. Joh. XV, 26.

[3] *Verū Timentis vel verè colentis ipsum.* vid. Præc. I.

(4) *Vociferatio præsupponit angustiam & periculum: nemo igitur, talibus adversis ingruentibus, cœritus est.* v. 1. Petr. IV, 12.

(5) *Precationem excipi Salvatio, non pro nostro, sed Dei arbitrio, ac sapientia:* 1. Joh. V, 14. Matth. VI, 10.

USUS E VERSU XX.

(1) *Custodia Dei est accurata, plenaria, indefessa, potentissima:* Psal. CXXI, 4.

(2) *Si vis defendi, ama Deum sincerè:* Deut. X, 12. v. præc. I.

B (3) *Impiorum, si resipiscere nolint, excisio est infallibilis, horrenda, justa, nunquam finienda:* Sirac. V, 7.

USUS E VERSU XXI.

(1) *De laude ac benedictione Dei præc. II.*

(2) *Omnis caro, vel quicquid modò ad Adami pertinet progeniem, obligatur ad Dei celebrationem.*

(3) *De sanctitate divini nominis, in L. de Deo.*

(4) *Æterna beatiorum occupatio versabitur circa Dei laudes:* Apoc. IV, 8. seqq.

PSALMUS CXLVI.

EXPLICATIO VERSU I.

הֲלֹלוּ יְהוָה Laudate Deum :) vide Psal. CVI, 1. ubi idem, quale h̄ic, initium vel inscriptio: item Psal. CXI. CXII. CXIII. CXXXV. Refert hocce canticum Kimchi ad redditum è captivitate, visum in spiritu à Davide. Sic Græci de cantico Haggai & Zachariæ post captivitatem. ita & Syrus, Vulg. Arabs, Æthiopicus. verum meræ hæ sunt conjecturæ.

הֲלֹלוּ lauda :) seipsum, & quod in se erat nobilissimum, animam puta, compellat Psaltes, cum aliis per naturam depravatam ad hoc officium nimis simus torpidi ac segnes: vide Psalm. CIII, 1. Lauda publice & privatim: Kimchi.

EXPLICATIO VERSU II.
אֶהָלֹלְתָּה laudabo :) exhortationi præmissæ

ciam in Domino: v. 5. ratio: (a) fecit cœlum, terram, mare cum omnibus inibi comprehensis: (b) fidem servat in æternum: v. 6. (c) judicium præbet suppressis: (d) esurientibus dat cibum: (e) solvit vincitos: v. 7. (f) cœcos restituit: (g) incurvatos erigit: (h) justos diligit, v. 8. (i) peregrinos custodit: (k) pupillum & viduam sublevat: (l) impiorum viam evertit: C v. 9. (m) regnat in æternum: v. 10.

EXPLICATIO VERSU III.

(lauda) subiungit jam promissum (laudabo;) ad eoque velut voti loco hoc pollicetur David, ne torpescat fortè, ceu fieri solet, nudò cordis proposito circa rem aliquam expediundam factō. Simile promissum vide Psal. LXVI, 5. LXIX, 31. CXLV, 2.

per vitam meam:) puta universam, vel quoad vivus fuero. Ejus loco Psal. CXLV, 2. dicitur: לְעוֹלָם וְצָרָה Hinc Campensis: totus ego laudabo Dominum per omnem meam vitam.

בעורי quoad vixero:) Campensis. id namq; est, dum abduc ego, videlicet extitero, vel, in adhuc me (existere.) Similis structura vocula שׁוּעַ usque, cum præfixo Amos. IV, 7. בעורִי dum abduc tres menses, Gen. XL, 13. בעורִי cum abduc triduum &c. parallelus huic nostro est locutus Psal. CIV, 32. cantabo Deo per vitam meam, psallam Deo meo בעורי dum abduc ego.

EXPLI-